

Вѣстникъ „Смѣшлю“
Излиза всяка Сѣбота.
Редакцията и Администрацията си
навърватъ въ печатницата на в.
„Българско Знаме“ при
Издателя и Отговорника:
Ив. Дочковъ.
Единъ листъ: едно грошче.

С М Ъ Ш Л Ю .

Цѣната на „Смѣшля“ е:
За цѣла година:
въ южна България 2 рубли нови
въ север. България 2½ руб. нови
За 6 мѣсеци:
За отсамъ Балкана 5 франка.
За отататъкъ Балкана 6 лева
Така и за другитъ България, кои-
то сж извъль отъ нашия сикуръ.

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНИЙ.

БЛАГОВѢЩЕНИЕ.

Днесъ е денътъ, както казватъ бабитъ, въ който се е разблажило небе и земя; днесъ е денътъ, въ който дохождатъ наш тѣ развеселителни гости — лествичкитъ! О радостъ! О веселие! Днесъ е денътъ, въ който Архангелъ Гаврилъ е извѣстилъ за въплъщението на Бога-Человѣка и за освобождението на човѣчески родъ отъ дяволското робство. — Този денъ е денътъ, въ който трѣбва да се радваме, да се веселимъ и да тържествуваме!

1). *Днесъ се е разблажило небе и земя*, тѣй думатъ бабитъ, тѣй трѣбва да вѣрваме и ние! И какъ да не вѣрваме, когато виждаме, че дѣте и коте е затърпало вонещата и солената риба, и още отдалеч се облизва като лисица подъ лоза? Погледнете рибарски дюкени, и вие ще се увѣрите! Яйце да хвърлешъ нема гдѣ да падне, освѣнь нѣкому на главата или на брадата. Днесъ всички се радватъ, нѣ най-много г-да рибаритъ, които гдѣ да си е мърда и офурдѣ днесъ ще я испордаждатъ, защото днесъ понѣ съ рибено кокалче трѣбва всѣкий да си почопли устата, вѣнцитъ или зжбитъ; ако би да не извърши това, той ще направи великъ грѣхъ. Да се агитира не било грѣхъ, да се събличатъ народнитъ каси и то не било грѣхъ; да се опенправдатъ невиннитъ не било грѣхъ, да се отнима свободата на народътъ и то не било грѣхъ; да си копаемъ единъ другий гробътъ не било грѣхъ, да си вадимъ единъ другий очитъ и то не било грѣхъ: голѣмийтъ и великийтъ грѣхъ било, ако би да се не разблажимъ съ рибица! Ами тѣзи които се разблажатъ съ мисце? За тѣхъ дѣдо Ви Смѣшлю ще каже, че тѣ сж пуртестани, а не христиани. Ха-ха-ха-ха ако не вѣрвате дѣда си Смѣшля, попитайте телеграфически Свищовлийцитъ, и вий ще се научитъ пѣ-добрѣ и пѣ-подробно; ако ли не, прочетѣте въ „Балканъ“ статията отъ Иг. Рилский и вие папѣлно ще се увѣрите. Нѣ да оставимъ Свищовлийцитъ и „Балканъ“ да се расправятъ съ тѣзи въпроси, а ние да дойдимъ на нашиятъ си прѣдметъ и да попитаеме дали дѣдо Ви Смѣшлю се е раз-

блажилъ понѣ съ рибено кокалче? Да, този пакъ дѣдо Ви Смѣшлю може да се похвали, че ако не съ рибено кокалче, а то поне съ *червенъ хайверецъ* се разблажи, благодарение на своитъ смѣхлюбиви читачи и читачки. Ишалахъ! за Великъ-денъ той се надѣва, че ще може да се разблажи и съ червено яйце. Аминъ! . . . .

2) *Днесъ е денътъ, въ който дохождатъ нашитъ развеселителни гости — лествичкитъ!* Чуйте ги, спорѣдъ бабитъ, какво ни питатъ съ чуроликанието си! тѣ чуроликатъ и викатъ: *щото сте прѣли щото сте тѣкали прѣзъ зимата дайте да го скроимъ скръвьцьцъ!* Хайде, голѣми и малки, богати и сиромаси хайде готови бждѣте да имъ дадете смѣтката за всичко, що сте вършели откакто ви се оставили тѣ. Хайде високопоставени, хайде низкопоставени, хайде депутати, хайде адвокати, хайде доктори, хайде инспектори, учители, военни и пр. хайде венчки да имъ дадете смѣтка! Нѣ що глѣдаме! Вие мислите, вие се не мърдате, вие се почесвате въ тилътъ като да търсите нѣщо, а пакъ да не го намирате. . . . Ха-ха-ха-хааа! *зоръ зоруна* правите дѣда си Смѣшля да се киска и да се смѣе, като ви глѣда да се плашите отъ съвѣстѣта си, и да не смѣете да извадите на-явѣ дѣлата си, работитъ си! Дѣдо ви Смѣшлю знае, че не сте стоѣли празни, че сте се трудили, нѣ *какъ?* за кого? *за въ чия полза?* На, това е, гдѣто ви е срамъ да го кажите! Нѣ дѣда ви Смѣшля не го е срамъ, той ви го казва явно, ясно и съ пѣлни уста смѣхъ: че сте се трудили ужъ все, за народътъ, а пакъ все за въ *дѣсобитъ!* Кажѣте го, исповѣдавайте го данъ ви се махне червениятъ пиперъ отъ лицата, и червейтъ отъ съвѣстѣта, па тогава да почувствувате истинската радостъ отъ дохожданието на тѣзи развеселителни нѣ и смѣтководителни гости.

3). *Днесъ е най-сѣтитъ и денътъ, въ който се е извѣстило за въплъщението на Бога-Человѣка и за освобождението на човѣчески родъ отъ дяволското робство.* Този денъ трѣбва да напомнюва и намъ за въплъщението на онѣзи наши герои, които отпослѣ се пожъртвувахъ за

освобождението на поробенитъ ни народъ! Нѣ кой ти мисли за тѣхъ?! Налѣ сме сега свободни, налѣ сме се навткали на служби, налѣ печелимъ и се хрантутимъ охално, малко ни е грижа за тѣзи наши герои! наистина че нѣма нѣщо пѣ-грозно, пѣ-безобразно и пѣ-омразно отъ колкото човѣшката неблагодарностъ! Гдѣ сж паметницитъ имъ? Гдѣ сж биографитъ имъ? Гдѣ е възнаграждението имъ? Гдѣ е обезсмъртаването на имената имъ? Ето въпроси, които трѣбва да вълнуватъ днесъ всѣко сърдце. Незабравяйте, че ние сме распокжсани и полуосвободени, и обиднението ни ще зависи пакъ отъ подобни забравени герои! . . . .

Съ кола на зайци.

Нещемъ да укоряваме, нѣ пещемъ и да похваляме нѣкои си наши празни тикви, които сж тръгнали съ кола на зайци. Тѣзи Г-да сж купили този хубавъ запаятъ отъ нашитъ аги, нѣ не сж го истъцили добрѣ. Тѣ още отсега сж въпрѣгнали воловетъ въ колата и сж тръгнали да *агитиратъ* за депутатства; нѣ та-че-ли нѣма да ги огрѣе нищо. Чудното е тука, че и единъ нашъ събратъ нека да хване това зайче хубаво, бѣличко, тлѣстичко, нѣ както се вижда отъ Смѣшлювитъ астрономически наблюдения, той освѣнь гдѣто ще се върне пакъ съ празни кола, нѣ ще си изгуби и калнакътъ, и чантата, и пушката, и прѣпитателниятъ си горѣ-долѣ занаятецъ. Намъ се неще да му прѣдказваме тѣзи несполуки, нѣ що да правимъ, като по край него и много други ще се върнатъ празни. Единъ прави зло, сто души теглятъ. Та на човѣкъ който си направи самъ зло, да се събере цѣло село не може да му го направи. Този нашъ събратъ отсега сънува топла пита, нѣ когато хване конѣтъ да го рита той тогава ще се усѣти, че дѣдо му и събратъ му Смѣшлю напразно не му е прѣдказалъ. Граждани, селени, глухи, нѣми и слѣпи отваряйте си зъркалитъ да ви ге не извадятъ щъркелитъ! . . . .

Изъ Смѣшлювий дневникъ.

— Неразборнитъ по изборитъ на градскитъ съвѣтници още слѣдватъ. Единъ

се оплакват, други се радват, а трети подсмърчат. Ние очакваме съптерфинне изборитѣ въ г. Пл. Кметството макаръ и да кара работата прѣзкупъ за грошъ като си я кара алатурка, нѣ най-сѣтнѣ трѣба да му се пукне тереквилнкѣтъ като смръкне или ханне афонътъ, който ще му дойде отъ Новата фабрика изъ София.

— Сопоотката гюрултѣ се потушила, така щото нито кебанѣтъ да изгори нито пишѣтъ да се нажежи. Т. е. — сирѣчь — напр. така да кажемъ, спорѣдъ уводниитѣ членѣ на г. «Нар. Гласъ», който въ подобни обстоятелства много заслужава на фукариштѣ, работата се уравнила: *не лукъ яли, не на лукъ мисали*. Нѣ далѣ е така?

— Монополната «Наука» хванѣ и тя да се оплаква прѣзъ «баба Марица» че абонатитѣ ѝ не внесли още стойността си. Смѣшлю не може да вѣрва това, като глѣда, че настоятелството ѝ не губи нито едно прѣдставление или посѣщаваніе на нѣкое кафе-шантаѣ. Вижте да е за г. «Нар. Гласъ» дѣдо ви Смѣшлю ще повѣрва, защото кирливийтѣ калакъ на господарѣтъ му свидѣтелствува за истинността.

— Г-нѣ Д. Х. Бързицовѣ извѣстява, че прѣважда отъ руски и издава прѣкрасното съчинение на г-жа Водовозова; *Жизнь Европейскихъ народовъ*. Смѣшлю сърадва този неуморимъ младежъ за изборѣтъ на прѣводитѣ и ги прѣпорижча като топла *франзела* на всички жѣдни за прочитанне хубави и занимателни книги. По едно врѣме г-жа монополката Наука се бѣ помжчила да го очерни прѣдъ публиката за нѣкакви глаголни врѣмена, нѣ подирѣ малко тя трѣбваше да признае погрѣшката си и да се засрами отъ прѣвода на г. Русковѣ. Ако би да слѣдва да обнародва и за напрѣдъ подобни бѣлвотини г-жа Наука и да си отваря на по-свѣдени хора страницитѣ си, ние ѝ извѣстяваме, че скоро ще захване да получава назадъ книгитѣ си, както и в. «Съединение».

— Съобщаватъ ни отъ г. Х. че ипратеній протоколъ на 22-нѣ м. М. и до днесъ още не е потвърденъ отъ г. префекта за да замѣсти постѣтъ си ново избраниитѣ кметѣ, като ни питатъ: коя ли е причината на това бавение? Отговоръ: партията на за префекта надих в той му отмишлява сега кой край да хване та му не остава врѣме за потвърденіе.

— Пишатъ ни отъ г. К-лъ, че Ок. Сѣдникъ рѣшилъ едно дѣло окончателно за 2,400 гр. текущи. Смѣшлю като прочете тази повинна похванѣ си брадата и зѣ самъ да се пита: гдѣ останѣ 282 чл. отъ органическии уставъ? *Аслѣ* отъ таква сѣдници, които знаятъ да се ваятъ като *малачета* изъ Баруткиното блато, какво добро може да се очаква?

— Изъ една дълга и прѣдълга дописка извличаме слѣдующето интересно: дѣдо Смѣшлю, за права-Бога кажи ни: възможно ли е да се наслаждаваме съ Автономийската свобода, когато всѣкой ни прѣсѣва като прѣзъ дърмонъ?! Работата е дошла до тамъ, спорѣдъ турската пословица: *страхувай се отъ мечката, страхувай се и отъ л. . . .* то ѝ. (Б. на См. Хубаво знаете пословицата, ами защо я не приспособите, или ви е страхъ да се не оцапате? Ако се оцапате, не знаете ли, че има вода в сапунъ?)

— Въ градѣтъ ни врѣмето ни пакъ стѣгнѣ и ни напоми, че безъ «Свѣтликъ» на съ нѣма да ни бѣде, сѣщо и безъ «Българско Знаме»; защото «Смѣшлю» ни раземива и распаква, трѣбва и Свѣтликъ да ни стѣфтва, а още повече и Българско Знаме да се развѣва за да знае всѣкой, че сме свободни и народни и на побѣлени гробове подобни.

— Пловдичани или спорѣдъ «баба Марица» Пловдивци (?) и Пловдивки (!) пакъ сѣ се побъркали съ водата. По злощастіе фабриката замръзнула и водата се спрѣла.

— Увѣрватъ ни отъ единъ градъ, че г. инспекторѣтъ на училищата имѣ си изгубилъ мѣсечнитѣ бѣлѣжки, които ималъ записани въ *портъ-фейлтѣ* си и сега се чудялъ какъ ще даде смѣтка на Дир. на Нар. просвѣщение! (Б. на См. Ние знаемъ, че той ги не е изгубилъ, ами ги не е ималъ никакви, за това не трѣбва да се грижи.)

Изъ Княжеството.

Тайна кореспонденция на «Смѣшля»

София.

Бае Смѣшлю!

Наветина трѣбва да се вѣрва, че «Българский Гласъ» има расковначе, защото приготвеното постановление за спрраннето му замръза и до днесъ въ канцеларията. Че е истина това, може да се научиш и отъ друго мѣсто; нѣ кой знае каква магия направи, та и до днесъ той си излиза свободно за да оплаква крокодилеки паданіето на побѣснѣлитѣ консерватори. Нѣ нека оставимъ този «Консерваторски Гласъ» да си плаче майчиното мѣлко! . . . Тука понеже ставатъ ката день чудоси, то да ти се не види свѣрхчудесно нѣщо и копфискуваніето на «Държ. Вѣстникъ». То бѣше много курнозно да видишъ какъ приставѣтъ съ разселитѣ заедно ходехъ отъ кѣща въ кѣща и отъ кафене въ кафене да събиратъ 26-нѣ брой отъ «Държ. Вѣстникъ» за гдѣто бѣ обнародванъ въ него между другитѣ *Княжески Укази* и *Указѣтъ*, съ който Ловчанский денартаменталний инженеръ, нѣкой си Петровеки, се уволияваше отъ служба за нередовности, за немарливостъ, за непокорствене и пр. . . . Съ тѣзи постѣтки нашата работа прилича на турската пословица: *не чаланъ беллиджрѣ, не опалиъ беллиджрѣ!* Докога ще вървимъ така слѣпнати, никой не знае! . . .

А че имаме вече пълно Българско народно министерство трѣбва да прѣклонимъ глава и да вѣрваме на нашата какичка «La Bulgarie», която се домѣчва да го докаже съ слѣдующата *анаграмма*.

So Bolef
Ka Dlibars
Hi kof
A oura
Tz ankof
Bou nrof
Th ocharof

Азъ вѣрвамъ, бае Смѣшлю че и тебѣ да има кой да ти харижи нѣколко левчета и ти би се помжчилъ да изработишъ подобна майстория, нѣ гладна мечка хоро не играе! (Б. на См. На старо врѣме трѣбва да се играе и гладно, за да кажемъ на свѣтътъ, че служимъ само на народа си. Ето и моята анаграмма относително настоящето министерство :

Хил овъ
Агу ра
Теох ровъ
Бур овъ
Соб левъ
Кау баревъ
Ц аковъ

Прѣмудрость Смѣшлюва

Чтение.

Тако глаголетъ Смѣшлю: нѣма да се мине много и една усойна стрѣлница змия ще си хвърли отровата възъ дѣда ви Смѣшля съ цѣлъ да го отрови за да се не смѣе толкова; нѣ той като старѣ и опитенъ ще умѣе да се излѣкува отъ нея. Той си е приготвилъ съдраниитѣ царвулъ да ѝ го даде въ устата, и щомъ го стисне, да го дръпне и да ѝ извади збѣенцата. Въ случай че не помогне този лѣкъ, той е приготвилъ една голѣма сона за да ѝ смаже гордѣливата глава и да наложе ухапаното. Тази змия е единъ неговъ побратимъ по звание, който мисли, че щото хвърчи все се лапа. Нѣ нека се пази добрѣ, защото клолафѣтъ, който му е приготвенъ отъ дѣда Смѣшля, ще го направи да ходи като просякъ отъ врата на врата и да не може да наиде на никждѣ милость. Този побратимъ слѣпъ глухъ и нѣмъ скоро ще си отвори очитѣ да види истината скоро ще си оттикне ушитѣ да чуе публичното мѣрненіе, и скоро ще развѣрже устата си да исповѣда че *блѣмото* е *блѣо*, а *черното* *черно*; нѣ то ще бѣде: *слѣдъ дѣждѣ качула*.

Внимавайте читатели и читатели и прѣдпазвайте се отъ този нашъ събратъ или побратимъ, защото иска да лови риба въ мѣтната вода. Той досега бѣше и не бѣше врѣдителенъ, нѣ отсега нататѣкъ той става геенский огнѣ, става Антихристѣ, и тежко томува, когото изгори, или който го послѣдва. Той е заложилъ привкитѣ да прилѣсти мнозина и да ги вѣчка като мишка въ капанъ; той е готовъ да жертвува цѣлъ себе си а съ себе си и цѣлитѣ народъ за да постигне народодубийственната си цѣлъ, нѣ га-че-ли всѣкий ще се усѣти и той ще си остане като патка да диги черви по рѣката; а обѣщаното му тлѣто възнаграждение ще послужа за негово всенародно осжждение.

Господарѣтъ и Катраилникѣтъ.

Басня изъ Смѣшлювата бжва.

(Продълженіе отъ брой 32-нѣ.)

Днесъ е царъ толумѣтъ, хлѣбъ е съ кола кара Не помни, че вчера е носилъ извора. Отъ вѣждъ му поклонѣ смъртнитѣ отдаватъ; Кокоскитѣ бѣгатъ, паткитѣ го славятъ. Пѣтлитѣ съсъ него другарство желаятъ, Пестата го хвалятъ, когато го лаятъ, Младъ и симпатиченъ, масленникъ отличенъ! Захвани отъ волѣтъ до плѣхѣтъ в' таванѣтъ Всички го възхвалятъ и му се поклонятъ. Отъ кочекѣтъ мръсний славата растеше Чакъ до калний мутвакъ той се голѣмеше.

Нѣ толкозъ високо като се съглѣда Даже господарю възъ да заповѣда. Навдинѣ носъ остѣръ, ходеше, редеше Тулумъ бѣ, нѣ правъ бѣ — и той на чинъ бѣше. Хеле пакъ помитѣ с' очитѣ събаря, Гдѣ коя поглѣдна в' сърдцето изгаря. На и прахта нѣидѣ отъ чулѣтъ му трѣсятъ, А той с' вода, дума, святена ме рѣсятъ. Тѣй въртѣ дюменѣтъ на *шелѣтъ*, натурникъ; Домѣтъ заприлича на кѣщния курникъ

Ах! наша Тодора не беше за в' хора!

Видъ господарьтъ, че нещѣ го баде,
За това на съдъ го в' съборьтъ прѣдаде.
Съборъ се събира: патки, гъски, песта
Оселъ музикаленъ гади цѣла чета;
Коммисия славна — всички *специалисти!*
Югуртъ би ги рѣкълъ: «*всички цѣрие чисти!*»
Най-напрѣдъ Оселъ катъ Юпитеръ става
И с' глуность небесна гласьтъ си подава.
Просторъ е по бойтъ, а букъ е по сойтъ
Камькъ се обрънъ та уста разгарнъ,
Волътъ Аякъ Збира, Оселътъ Възвира:
«Вий знаете, Братя, тозъ гигантъ, тазъ слава!
Отъ *Има* до Пиринъ, що днесъ се раздава!!!
Що цѣни въздуха, що в' морета плава!?
С' която селото днеска се гордѣ! . . .
Всичко отъ толумьтъ!!! *Vivaat!* да живѣе!!!»

Тъй с' безсмъртна ода Оселъ поетиченъ
Всѣхъ днесъ толумьтъ катъ боженъ отличенъ.
И не по Хървати: в' б' снощи с' Фелица
Та му тя постави в' уста тазъ лъжица.
Слѣдъ него се вдига *жгивата* крава
Унгарска порода, и тя гласъ подава.
Оселътъ я жали отъ връхъ планината
А тя *ми гу гали пуне пу* брадата:
«*Хазъ с' галъ нѣкъ миѣние, чѣкъ в' всичко държимъ ние*
«*Игелу . . . чѣкъ нѣшто «Съединение»*
«Катъ слънце ще се скрие.

Тъй еладкоритмично (?) кравата издума
Тъй тя като Тасо вѣсѣ днесъ Толума.
Оставаше само да му избълболи:
«Сподоби Господи вечеръ безъ неволи».
А пакъ тази крава герданъ си влѣчеше,
В, герданъ тенекия с' надписъ се четеше:
«Муканинъ Аргивски, Жабѣ Арабийска
«Родъ Остъ-Виндийскій. . . . .
Комедия всичко въ три акта цѣли:
Глуность! Тъжпость! Мерзость! Тамъ сж и излѣли!
Слѣдъ нея и волътъ, семелѣ Катурско,
Като вторъ Гамбета държа слово Хунско.
Аксакова знае, спорѣдъ него бае:
«*Русь*» завчера четохъ и колкото зная
Нашитъ идеи и Катковъ сподѣля!
О какво блаженство! Кройте само тайно,
Златейтъ вѣкъ е днеска за който умѣ!
Пари, пари знайте, днесъ човѣкъ прапять,
А толумьтъ знае и той с' насъ сподѣля
И рѣкохъ: отъ него «*ликаква*» раздѣля!
И тоя Катунецъ с' надписьтъ си ходи
И надписьтъ пише за *всѣкъ-всѣ* народи:
Той Уши Издига, Пѣшка, Ехка, Реве
Лобъ Ежки Надига Църно едвамъ Еде
Бъкълъ оцъ бълбоднотъ, човѣкъ е волѣтъ.
(Слѣдва).

Тълкувание Сѣнища.

Изъ Сѣмъшловата Философия.

I. Който сънува, че ъде коприва и
се покапи по бѣлата си околосана риза,
ако е мъжъ трѣбва да знае, че скоро
новината за мечтаемото кметство ще го
попари и агитациитъ му ще се откриятъ
и ще излѣзатъ на видѣло като в. . . .
на чело: ако ли е пакъ жена, че скоро
ще се упари отъ една лоша дума, която
ще удари като върла чума.

II. Който сънува, че реве като м. . .
ре и гласьтъ му се чуе на вѣкъждъ, ако
е мъжъ трѣбва да знае, че скоро ще
ѣде *дакъ* отъ единъ цотурнакъ, който
ще му се качи да го ѣзди: ако ли е пакъ
жена, че скоро славата ѣ ще се чуе и
ще стане *маскара* прѣдъ цѣлъ свѣтъ.

III. Който сънува, че дѣсната му рѣка
е истръжнѣла, а въ лѣвата си етиска
пари, ако е мъжъ, трѣбва да знае, че
скоро ще влѣзе въ рѣцѣтъ на единъ ад-
вокатинъ, и паритъ що етиска въ лѣ-
вата си, ще станѣтъ плячка на *кърле-*
шгѣтъ: ако ли е пакъ жена, че скоро
ще се хване въ кражба отъ мъжътъ

си и тозъ пѣтъ нѣма да избѣгне отъ
дървеното кръщение.

IV. Който сънува, че носи камъче
на грѣбъ и краката му се подвидатъ
като на измършавѣла лисица или коби-
ла, ако е мъжъ, трѣбва да знае, че
скоро ще приетигне контролорьтъ за
да събира кадастралний данькъ, и теж-
ко му ако би да не е наготвилъ паритъ:
ако ли е пакъ жена, че скоро ще
наговари мъжътъ си да я носи на грѣ-
бътъ си като вълкътъ лисцата.

V. Който сънува, че е умрѣлъ и го
посятъ вече на гробищата да го зачов-
катъ, ако е мъжъ, трѣбва да знае, че
скоро ще въскрѣсне отъ заблуждението
си и ще признае волею и неволею по-
грѣшката си: ако ли е пакъ жена, че
скоро мъжътъ ѣ ще ѣ стане мостъ и
тя ще ходи свободно по неговий орле-
ский носъ и да му кълве мозькътъ за
моди като червенъ косъ.

Какъ се черкува човѣкъ прѣзъ поститъ?

Не ставайте рано по зори, защото
сѣньтъ ви ще се нахрани.

Небързайте прѣди църквата да се
затвори, защото нѣма кой да ви отвори.
Не се молѣте бзъ бройница, защото
не сте на нѣкоя воденица.

Не се кръстѣте съ цѣла шѣпа, за-
щото ще изгубите нѣкоя кръпа.

Не правѣте дълги поклопи, защото
ще ви се смѣятъ гръцкитъ кокоши.

Не стойте близу пангала, защото и
другъ ще нека да се огрѣе на мангала.

Щомъ мина прѣнось излѣзте, и пра-
во въ кафенетата навлѣзте.

Не стойте близу до кандилата за да
ви не падне нѣкое възъ главата.

Не давайте повече отъ петъ пари,
защото джобътъ ви ще изгори.

Не палѣти голѣми свѣщи за да не
би нѣкоя кокопа да ви испѣлчи.

Който послѣдватъ тѣзи свѣти,
Сѣмъшлю ще ги има за проклѣти.

ВЪВЪЗАНШЕ.

отъ

«Сѣмъшля»

Като видѣхъ че на другийтъ денъ
слѣдъ Гергюдень, сир. на 24 Апр. ще
притиче бѣдното население на 18-тѣхъ
Коллегии да си избира пакъ депутати;
като това врѣме вече приближава, нужно
е да са състави пакъ единъ триумви-
ратъ сѣщо като онзи прѣди двѣ-годиш-
ниятъ, и азь Сѣмъшлю земамъ тази дълж-
ность помазвамъ 18 души депутати ко-
ито най-много ще можатъ да плачатъ за
бѣдното насѣление, понеже и тѣ ще бѣ-
ждѣтъ бѣдни, за да противодѣйствуватъ
на тѣзи, които иматъ обичайтъ да обѣ-
щаватъ за бѣдното насѣление злати го-
дини, и да гощаватъ тогозъ и оногозъ
за да имъ спомогнатъ да ги рѣкопложатъ
народа за депутати, дордѣ си поотър-
сятъ и тѣ козината да спечелетъ воде-
ници и чифлици. Азъ Сѣмъшлю правя това
безобразие, понеже има вѣче начало отъ
преди двѣ години, и както сѣкий нека
да стане депутатъ, зацо и азь да не
стана ведно съ 18-тѣхъ души които по-
мазвамъ? Мень спорѣдъ Калпака можатъ
да не ма зачитатъ за нищо въ Камара-
та, но надѣжда неизгубвамъ понеже и
други има съ голѣмъ калпакъ, който
сѣ гласа на народа и той си е подира-
вилъ положението косто, и на 18-тѣхъ
души мои помазани кандидати бѣждѣ-
то стов да станемъ депутати, оттамъ

лѣсно ще са намърдаме нѣколко души
и въ Постояннийтъ Комитетъ и тогазъ
ишъ болунда. И Прифекти, и Директори,
и Началници можемъ да станемъ. То-
газъ да на видатъ хората не сме ли
патриоти. Сега като е Сѣмъшлю и него-
витъ помазани хора, какво може да
черпи народа отъ насъ.

Донески на „Сѣмъшля“

Гаваничарово (Габриво) на Св. 40 мѣч.

Дядо Сѣмъшлю!

Ама да ти кажа ли и ти го прека-
ляваш е нашитъ гаванки! Га-че-ли
ти се е доцяло и ти да си похашнеш
отъ тях. . . . не видиш ли как ти
пията? Трѣбва и ти да се научиш, ако
искаш да дохождам често възъ тебе.
Ний отъ както уредихме сячко в учи-
лицата си, най-сѣгна дотѣмнихме и този
кусур! Нека Господ Св. 40 мѣченици
да ни сж на помощ! Гаваничарите (кон-
серваторите) който обичаше така често
да почукваш, те днес сж се искрили
изъ миши дупки. Разбираи я отъ што и
отъ какво? — отъ призмата на повото
министерство. Ях, Дядо Сѣмъшлю да си
отъ нѣиде, че да ги видиш, вѣрвамъ че
ште се измокриш отъ смяхъ! . . . Но на
таква глава — такъвъ браснач. Ако ми
удостоиш донеската с това ми правопи-
сание и я дрънеш в газетата си, донѣ-
ти ште ти искавала е друга по хубава
и по пискюллия.

(Б. на Св. ~~40~~ Чудите, се съ уч-
ители съ правописание и съ до-
неска!)

Трифку джангардакѣт.

?! Неемислено свѣтъ свѣтува!?

Единъ старъ приятель на киръ Сѣмъ-
шля завчера като го е срещна заповѣда
му тѣй: пиши въ Сѣмъшля че: *неемис-*
лено свѣтъ свѣтува! Киръ Сѣмъшлю
еъ присекърбне явява на стария си и
уважаемъ приятель, че той ако мисли
и че трѣба да свѣтуватъ само тия ко-
ито иматъ голѣми и дебелы чувства, той
е много излѣганъ! Който е правилъ пай-
много ямаджилѣка, само той ли трѣба
да *свѣтува?* И сиромаситъ даноци пла-
щатъ, ако и къща да нѣматъ. Какво
иска да каже съ това, Сѣмъшлю повече
не разбира.

Гюлме колшунѣ, гелирѣ башина.

Втора притурка на Идеалния Департаментъ.

Защото Г-пъ Н. Геновичъ, бивший
Каймакамъ-паша въ Пива (Херцеговина),
поее службата на *главенъ инспекторъ*, то
за *главенъ ценсоръ* на венчикитъ вѣстни-
ци безъ исклучение на народность и
вѣра, се назначаваше на приказъ подъ
№ . . . Дядо Сѣмъшлю. (Б. Р. Ярабши
шокоиръ! на старо време и Сѣмъшлю се
сподоби съ почетна служба. Ами *Мард?*)

ПОЛИТИКА

Камплекото птиче яйце на Лондон-
ската конференция се излуши вече, то
стана ефтино, и гласьтъ му се чу. Този
неговъ гласъ не прилича нищо на цѣтле,
нищо на еричка, нищо на фитче; пѣ на
Парижска дръта кокошка! Работата на
тази конференция не бѣше друга, освѣнъ
да се поеглендишатъ всичкитъ депута-

ТЕЛЕГРАММИ.

политици и да хвърлят жребето да издатъ. Тъ бѣхъ захванѣли съ тѣзи думи: Българинъ — Българинче само именище дръжте да го изѣдемъ; Сърбинъ — Сърбинче лошо именище дръжте да го изѣдемъ; Ромѣнинъ — Ромѣнинче лошо именище дръжте да го изѣдемъ; нъ тѣзи мазни кокалкета прѣсѣдихъ на всички. Тозъ пътъ баба Меца знаа да изиграе хитрата лисица.

Дѣдо Бисмаркъ и тозъ пътъ се отървалъ отъ косата на смъртъта! Тя го попогладала — попогладала и го осавила, защото ималъ още нѣкоя и друга емѣтка съ Источний вѣроросъ.

Мусурусъ се завърнѣлъ (?) въ столицата си и донесѣлъ много здравие на Агата отъ Ингилската Кралица, като му съобщилъ, че *патрони*, *пушки* и *пари* има много въ Лондонъ, нъ иска да се заложатъ нѣкое *парче* земя за да се земѣтъ нѣколко хиляди лири стерлинги. Той му съобщилъ още, че стаята въ която живѣлъ била много хубава и даже можѣлъ да изброн колко набити гвоздени и мала по таванътъ.

За другитѣ държавни Смѣшлю нѣма да каже този пътъ нищо, освѣнъ, че тѣ кроятъ и порятъ и вѣтрѣнно се борятъ; ако не вѣрвате, четѣте послѣднитѣ политически новини на в. «Сѣединение» на «Нар. Гласъ» на «Марица» и вие ще се увѣрите, че тѣ знаятъ много добръ да прѣвождатъ новинитѣ отъ френскитѣ газети, а «Нар. Гласъ» да имъ прѣборѣща правописанието и да ги печатитѣ както ги е прѣвела баба «Марица.»

ШЕРЕНИ.

Модний чересъ. — Ахъ! Охъ! въздишаше г-жа Кирякица, ето че утрѣ и Пасха ще се истерен, о! пакъ моднитѣ вѣстници оце не ми съ пристигнали! Не слѣдъ много ето че разевлиий ѣ донесе нѣколко вѣстници, тя на бързо ги отваря, вижда послѣднитѣ лѣтния моди и надава викъ: охъ! колко хубави моди, съ какви голѣми опашки! Ами пари?.. Ахъ! нѣ! ето. . . Това ще ме умори!..

Вула парасъ 75 гроша! Така бѣбръшаше единъ бѣденъ воиникъ като вървеше изъ Пловдивскитѣ улици. А другъ единъ като го ерѣща, поштва го: — защо си толкозъ умисленъ? — Остави се, брате, отговори му, хичъ отгдѣ ще намѣра азъ 75 гроша за вула парасъ? Толкозъ ми искатъ отъ Митрополията, и азъ съмъ се сѣркалъ що да чинъ! — Ааа! то е лесно. . . върви да видимъ на гръцката митрополия и тамъ не струва повече отъ 25 гроша вула! Щомъ е земешъ, вѣнчѣй се и свѣршена работа! (Б. на См. *Ето какъ се позрчуваме!*)

Копте въ една спецария. Г-не Антекарю, моля ви да ми напѣлнете тази бутилка съ *амонякъ*. — Защо ти е? пошталъ антикартъ. — Знаешъ я, таква голѣми празници приближаватъ, и пакъ на мойтъ редниготъ яката е малко крплива та да я поочистя малко. — Купи си новъ. — Че съ какво? — Че толкозъ пари зиматъ?! — Зимаме, ама ни ги зиматъ. — Не ги давайте. — Ами арфявнитѣ да плачатъ ли????!!..

— Кое е това нѣщо, което най-много тежи на земята?

Отг: — *Тембелликтъ*.

— Има ли по насъ тембелли?

Отг: Има много: колкото си на по-голямъ служба, толкова повече тембеллинъ ставашъ.

— Защо? Отг: — Защото другитѣ ти вършатъ работата, а ти само цапанашъ подишѣтъ си. . .

Пловдивъ. — Борбата на «Южна България» съ Бесарабското «Сѣединение» не е за друго, освѣнъ отъ любовъ къмъ народа. (Б. на См. Ами ако е отъ любовь за въ джоба?)

Тамже. — По насъ поетитѣ се ваятъ като *малачета* изъ Бакхусовитѣ бѣчви. (Б. на См. Изъ нѣхъ се събира идеалъ!)

София. — Новото министерство играй на постинца. Агитациитѣ на консерваторитѣ задминуваатъ опѣзи на либералцитѣ. (Б. на См. *Гюлле кошуну гелире башин!*)

Тамже. — Грековъ и Начовичъ си съ изгубили мускитѣ. Тѣ мислятъ, че либералцитѣ имъ съ направили магпята сега се приближаватъ до тѣхъ и търсятъ расковниче. (Б. на См. На Витоша мнооого!)

Хитманъ. — Ние сме ужъ на кръстошѣтъ, нъ ни гласъ ни слухание до сега отъ насъ. За градски съвѣтници се избрахъ 7 българини и 2 турци. Въ тѣзи избори има и крушка опашка, нъ за сега ще замълчъ, защото ме е страхъ отъ Ок. Н. (Б. на См. Тази болестъ или епидемия владѣе на всякъдъ.)

Котелъ. — Защо в. «Сѣединение» става едному майка а другиму мащиха? Защо който трѣбва да защищава, обвинява, а който трѣбва да обвинява, защитава? До кога такова публично безобразие? (В. на См. Златийтъ болъ венчико прави! Лешитѣ слави, добритѣ нарича крави!)

Тамже. — Дописката обнародвана въ 29-ий бр. направи голѣма тревога. Всички се зарадвахъ за гдѣто открихте една петина. Сѣдникътъ го втрѣло. Той се оглѣдалъ на оглѣдалото и се оплашилъ отъ самъ себе си да не би да хвърли петалата. (Б. на См. Тогава? . . . ще го наслѣди другъ нѣкой.)

Копривница. — Сушенитѣ дребници, сливи и пестилъ не останѣхъ вече по докенитѣ, защото посящитѣ съ по-голямъ постинци и отъ калоферекитѣ калугерки. (Б. на См. Намъ не нивлазятъ въ работа сливи и пестилъ, нъ кой става *резилъ*.)

Сливенъ. — Дѣдо Смѣшлю! Знаешъ ли че завчера стана угощение на Депутатитѣ отъ Сливенския Парламентъ? Прикаскитѣ бѣха се за доброто на народа! Даже чухъ че за идущето Областно Събрание за Депутатъ ще се избере отъ 00000 околия, а Кукуруигу ще се избере отъ . . . . околия. Дерзостъ прочее и не бойте се! Народа разбра вече че *Смѣшлю* и *Кукуруигу* били *хасъхъ* народни. (Б. Р. *Не фидасъ!* Кжсно сте се *даврандисали*. *Атлж оланъ Юсюдарж гечти*. Не знаете ли че *Кукуруигу* е избранъ за депутатъ отъ Охридската Епархия а *Смѣшлю* отъ Широкия санджакъ за въ идущето Народно Събрание у Суфю?)

Казанлъкъ. — Тази година имаме голѣма надѣжда за шиока. Ако Богъ го хариже, нашата околия ще се порасмѣе. (Б. Р. Смѣшлю деня и поща се моли Богу да се сбдне желанието Ви, та послѣ да зарадвате и Смѣшлю съ нѣколко абонати. Смѣшлю се научи че сте испратили въ Мала-Азия до 30-40 коля трънѣ въ замѣна съ хашешово сѣме, но пакъ *сахихъ олдугуна кефило олмамъ*.)

Сливенъ. — Оце нѣмаме цѣвнало дръвце. Даже и дренътъ оце не е цѣвналъ. Предвижда се тазъ година за голѣмъ берекетъ на овошкитѣ. (Б. Р. Само

на дървитѣ които се въ *адата* срецо Халисъ-беевата воденица на Тунджа по ще има берекетъ, защото колкото дръви имаше повече отъ половината се изѣкоха, та въ Сливенъ и желждъ нѣма отъ кого да се купи за да се посѣди отново! Да живѣе напурѣдка.)

Тамже. — Г-нъ Д. П. Топаловъ, съдържателя на Сливенскитѣ лѣджи, имѣ добрината тая година да посѣди 333 парчета отъ различенъ видъ фидани около лѣджитѣ. (Б. Р. този свѣтъ е такъвъ, единъ събаря другъ прави.)

Карлово. — Мютевеллията щѣлъ да въскрѣсне за да ни оправи работитѣ. (Б. Р. Гледайте да не въскрѣсне и Сюлейманъ-Паша, та послѣ ще оцапаме калцитѣ въ рожна-България всички, понеже съ 00000¹/₂ батерии какво ще правимъ?)

Стара-Загора. — Дѣдо Смѣшлю! Партии вече нѣмаме, но само малко още гюрюлтин имаме, по съ Бажа воля венчико ще се оправи. (Б. Р. Дай Боже по скоро да се справите, защото киръ Скѣшлю *сизинъ ичунъ* за униженне *гилфтаръ олду*.)

София. — Нашето кметство развала градската градина която се свѣрши лани и ще се прави отново. (Б. Р. Види се че имате много левчета арижкъ и за това трѣба да влезатъ на нѣколцина предпринимали въ джобътъ. *ашкосунъ сизе*; 4 години наредъ правите градина, а въ една недѣля я събаряте. — Тѣй отива тя; въ Пловдивъ Казарми и Релки а въ София градини се събарятъ! — Не поминте ли че едно време когито дохожда Императрица Евгения въ Цариградъ та като мипувала съ пайтонъ по дървения мостъ, порастрѣсили ѣ се червата и на другия денъ *яллахъ* Султанъ-Азисъ порчѣва за желѣзенъ мостъ въ Франция за 280,000 Л. — А ми Вие гдѣ ще си порчате желѣзнитѣ пармаклѣци? Источна-Румелия по лави *гетердиса* крнини чакъ отъ Швейцария ли бѣше отъ кѣдѣ, по вѣрвамъ че Г. Вълковичъ Паша, по добръ знае. — Само Смѣшлю съ тая си глава мнооого оце ще неплаща стари грѣхове!)

Сливенъ. — Угощения са даватъ, обѣщания са правятъ на депутати отъ главниятѣ съвѣтъ, за да се прикаратъ въ овдовѣлитѣ колегии за областни законодатели угощено-давателитѣ. Смѣшлю! Ти снѣшъ, а хората си плѣхтѣ кошницата. (Б. на См. Този пердесизликъ вѣмалъ, но не ѣ пакъ злѣ при будала свѣтъ да си уплѣта и азъ кошничката да се прикарамъ за областенъ депутатъ.)

Пловдивъ. — За областната библиотека се търсятъ специалности управители оце на два официални языка: на Турски и Гръцки; защото днешния специалнитѣ незнаялъ освенъ Български и Английски. (Б. Р. Еесеее! Ама че и Вие го прекалявате я! Смѣшлю разбира че утрѣ ще искате и падари специалности, тогава отъ гдѣ ще ги намѣримъ? Но нали е сега автономия! *Параджекѣз дегилъ ми варъ, хичъ олмасе Драндабулдавъ гетирдедежесисъ*, шу пакъ безъ специалности нѣма да Ви оставимъ. Радуй се Источна Дандания, до като се испраздни всичката вулия! Тазъ година ще се роди много ряпа и голня, на бюджета ще покрива!)

КОРЕСПОНДЕНЦИЯ?

Въ ТЪРНОВО. — Г-не З. Г. Модийтъ повърнете броеветѣ. Ако Ви направихме почетъ, злѣ ли сторихме?

Отговорникъ и Надатель Ив. Дочковъ.